

Lieve mensen, beste vrienden, zusters en broeders,

5 Het is vandaag een grote feestdag. En dat is te zien ook: want met Pasen zijn we op ons Paas-best, zoals het spreekwoord zegt. Maar ik wil hier toch wel de vraag stellen: Wat heb je nu aan Pasen als de dood hier op aarde toch het laatste woord lijkt te hebben? De afgelopen tijd ben ik veel in aanraking geweest met gestorven mensen – ook jonge mensen - en dat laat mij toch niet helemaal onberoerd.

10 Wij weten allemaal wel dat in behoudende kringen met Pasen wordt gehamerd op de feitelijke opstanding. Het zou gaan om harde feiten. Maar volgens mij doen zij daarmee het hele Paasverhaal tekort. Ik zeg niet dat ik alles op losse schroeven wil stellen, maar als het zo klip en klaar was, zou de hele wereld het wel geloven. En precies daar wringt de schoen: het is een ongelooflijk verhaal.

15 Van een kapitein van de motor-poule hoorde ik pas een schitterende uitspraak: “voor Pasen zijn er geen bewijzen maar er zijn wel getuigen!” En juist daarover wil ik het vandaag graag met u hebben.

20 Van de Russische schrijver Tolstoi is het verhaal over twee broers die in de Tweede Wereldoorlog allebei naar het front moeten. Op een dag kreeg hun vader een brief. En omdat hij niet kon lezen, moest zijn dochter hem voorlezen. Hij kwam van Iwans luitenant. “Het spijt mij u te moeten berichten dat uw zoon Iwan is omgekomen tijdens gevechten op de 10e juli. Iwan was een uitstekend soldaat en hij stierf de dood van een held. U heeft een heleboel redenen om trots op hem te zijn.....”

25 Het nieuws brak de man. Hij at niet meer en elke dag vroeg hij aan zijn dochter om de brief nog eens voor te lezen. Maar telkens als ze bij de zin kwam: “Het spijt mij u te moeten berichten....” hief hij zijn armen op en wilde hij niet meer horen.

30 Na verloop van tijd, toen hij een stuk stiller was geworden, hing hij de brief onder een icoon in zijn kamer. En iedere morgen staarde hij naar de voor hem onbegrijpelijke tekens op het stukje papier. Hij wist niet letterlijk wat er stond, maar wel wat de inhoud was. Het was het nieuws dat zijn leven had verwoest. En toen de plaatselijke priester een mis had opgedragen voelde hij zich iets beter, maar veel hielp het niet.

35 Na een maand en 6 dagen kwam er opnieuw een brief van het front. Er stond in dat zijn zoon helemaal niet dood was. Hij was alleen zwaar gewond. En ze hadden hem voor dood achter gelaten. Maar na drie dagen was hij bijgekomen en was hij 6 kilometer terug gekropen met een gebroken been, terwijl hij ook nog een gewonde officier had meegesleept. Hij was bevorderd tot de rang van korporaal en had het Grootkruis van de heilige Georgius gekregen voor zijn heldenmoed. Hij zou
40 snel thuiskomen.

Het was een schouwspel om na dat bericht de vader te zien. Hij schreeuwde van vreugde. Hij liep dansend en roepend het dorp in. En iedereen die

hij zag moest de brief lezen. Zijn zoon leefde. "Hij heeft het Grootkruis van de heilige Georgius gekregen!" schreeuwde hij met hese stem.

45 Slecht nieuws dat een vergissing blijkt te zijn. Maar ja, dat is natuurlijk geen Pasen. Het zou een vergissing zijn om op die manier tegen Pasen aan te kijken. Net zo min is Pasen een goddelijk toneelstukje over de vergeving van zonden. Pasen gaat veel verder en dieper dan dat.

50 Alleen al daarom houd ik Pasen voor méér dan het weer levend worden van een lijk. Jezus was meer dan de zoon van de weduwe uit Sarfat, de jongeling te Naïn, het dochtertje van Jaïrus en Lazarus. Zij zijn allemaal uiteindelijk ook weer gestorven. Overigens, het lijkt me dat dan opnieuw sterven veel minder beangstigend zal zijn geweest. Getuige de vele mensen die bijna-dood-ervaringen hebben die soms zelfs verlangen naar de dood!

55 Maar Jezus was niet zomaar een dode die terugkwam uit de dood. Als een vergissing na slecht nieuws. Hij zal ook niet schijndood zijn geweest - zoals de Koran de suggestie doet. Jezus stond op uit de dood en dat heeft een aantal vreemde achtergronden. De bijbel vertelt ze ook zonder te verblikken of verblozen. Laat ik er een paar noemen.

60 Jezus liep dwars door muren en/of gesloten ramen heen. Dat doen gewone mensen niet; dat kon Lazarus echt niet! En bij zijn gewone leven op aarde deed Jezus dat ook niet. Dus er is iets met dat lichaam van Hem aan de hand geweest. Temeer daar Hij soms in een oogwenk verdwijnt!

65 Als Petrus en zijn vrienden aan het vissen zijn ... en het wordt daglicht en ze hebben niets gevangen, staat er op de kant een man die zegt dat ze het nog eens aan de andere kant moeten proberen. En als het net dan vol zit ... gaat Petrus pas een lichtje op. Overigens: Hij eet daarna wel met hen maar niemand durft te vragen of Hij het is. Wat is dat voor rare zaak: ze hebben dat toch kunnen zien??!!!!!!

70 En dan het verhaal van Maria. Maria staat bij het geopende en lege graf en ze is bang voor grafschennis. En ze gaat een gesprek aan met de man waarvan ze denkt dat hij de tuinman is. En pas als die tuinman uitdrukkelijk "Maria!" zegt, herkent ze hem. Dat is toch een vreemde voorstelling van zaken. Maar – en dat is ook raadselachtig - ze mag Hem niet vasthouden!

75 Of de Emmaüsgangers ... Ze waren er vol van dat hun meester was gestorven. En al wandelend hebben ze niet in de gaten dat ze met die gekruisigde en overleden zelf aan het wandelen zijn. Pas aan tafel bij het zien van zijn handen en de littekens ... En er is nog wel meer te noemen, maar laten we het hier bij houden. We kunnen denk ik wel stellen dat als Jezus is opgestaan uit de dood, dat er toch iets met zijn lichaam aan de hand is geweest. Hij had herkenbare trekken, maar toch niet helemaal 1 op 1. Er is dus iets aan de hand geweest.

80 Nou, daarmee komen we een stuk dichterbij Pasen. Pasen is geen plat wonder. Een wonder dat we op medische wijze kunnen uitleggen of biologisch of natuurkundig of scheikundig. Pasen is ook niet de bekende uitzondering op de

85 regel. Pasen is het begin van een reeks die een ongelooflijk groot vervolg zal krijgen: de tocht voorbij de grens van de dood. Daarop baseer ik dat we elkaar ook weer zullen herkennen. Niet 1 op 1 ... maar wel met de ogen van de liefde.

Zoals Maria in onze schriftlezing Jezus pas herkende toen Hij met liefde haar naam uitsprak. Er zit iets bijzonders in het hele paasverhaal. Een bijna
90 magische glans. En die glans heeft niet alleen met ons te maken, maar ook met Gods plan. Overal waar God aan de slag is, krijgen de gewoonste dingen een bovenaardse glans.

Wat voor medici en fysici onmogelijk is; een uitzondering op de natuurwetten, zou dat voor God onmogelijk zijn? Hij die de banden van de Pleiaden
95 bindt en de boeien van Orion slaakt... Hij die alles heeft gemaakt, inclusief de natuurwetten en de grenzen aan het leven en aan ons verstand?! Voor God natuurlijk een peulenschil – Pasen, doet Hij tussen neus en lippen door. Maar voor ons een verrassing zonder weerga. Alleen, we moeten hem zelf uitpakken.

En dat is nou precies wat we hier in de kerk met elkaar proberen te doen.
100 We proberen door de verpakking van het Paaswonder heen te voelen wat het nou voor ons zou kunnen betekenen. Het is niet alleen een wonder van toen. Het lege graf is geen veel meer dan een geschiedkundig feit. Het lege graf is een richtingwijzer. Een belofte voor u en mij – en voor ons nageslacht. Een pijl tot voorbij onze tijdshorizon.

105 Er is geen bewijsmateriaal. En als het er zou zijn, zou ik het verdenken. "Daar moet mee geknoeid zijn!" God gaat zijn ongekende gang. We kunnen God niet vastspijkeren op details. En dat hoeft ook niet. Er is geen bewijs, maar er zijn wel getuigen. En die getuigen spreken elkaar helemaal niet tegen. Ze bevestigen elkaar: Jezus is opgestaan, maar er was heel wat meer aan de hand dan het weer
110 levend worden van een lijk.

En ik moet jullie zeggen: dat stelt mij bijzonder gerust. In het nieuwe Jeruzalem wil ik niet nog een keer met dit sterfelijk lichaam – waar ik o zoveel van houd!!! laat daar geen misverstand over bestaan – in het Nieuwe Jeruzalem wil met
115 een nieuw, ander, eeuwig lichaam leven. Zonder zwarte huid of Joodse neus, zonder rood peenhaar of flaporen, zonder kanker of als mongooltje, zonder handicap of als wees. En vooral: zonder angst om nog een keer dood te gaan.

En dat is Pasen: God belooft ons geen kalme vaart, maar wel een behouden thuiskomst. Dwars door de dood heen. Zoals de korenaar moet sterven om 60- of 100-voud te kunnen vrucht-dragen. Of als de rups die moet verpoppen en
120 sterven om als vlinder te kunnen vliegen.

Als ik op een dag mijn moede hoofd te rusten leg – ik hoop oud en der dagen zat – dan wil ik dat doen met in mijn hart de hoop op en de verwachting in het leven in de wereld die komt; als kind van God, spelend in het licht van het Nieuwe Jeruzalem. Daarom eindig ik mijn paaspreek met woorden die dienen als
125 voedsel voor onderweg: "De Heer is waarlijk opgestaan! Halleluja!"

Amen.